

РЕШЕНИЕ

№ 100

гр. София, 04.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в открито заседание на 12.12.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Велина Димитрова, като разгледа дело номер **8428** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител.

Образувано е по жалба от С. А. С. срещу Заповед № СПО-186/17.08.2012 г. на изпълнителния Д. на А. за У. Е. Р., с която на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за държавния служител е прекратено служебното правоотношение на С. А. С. за заеманата от нея длъжност главен експерт „Национални планове и доклади” в дирекция „Възобновяеми източници на енергия” в А. за У. Е. Р..

В жалбата се поддържа, че актът е постановен в противоречие с материалноправни норми - отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК. Искане за отмяната на заповедта.

Ответникът – изпълнителният Д. на А. за У. Е. Р. изразява становище за неоснователност на жалбата, административният акт е законосъобразен, издаден в съответствие с материалния закон, при спазване на административно производствените правила за издаването му и в съответствие с целта на закона.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка, на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, на законосъобразността на оспорения административен акт и на посоченото в жалбата основание по чл. 146, т. 4 от АПК, приема за установени следните обстоятелства по делото.

Със заповед № № СПО-186/17.08.2012 г. на изпълнителния Д. на А. за У. Е. Р.

на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за държавния служител е прекратено служебното правоотношение на С. А. С. за заеманата от нея длъжност главен експерт „Национални планове и доклади” в дирекция „Възобновяеми източници на енергия” в А. за У. Е. Р.. Като основание за прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателя е посочено това по чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за държавния служител, а именно съкращаване на длъжността. В тази връзка и като доказателства по спора е представена заповед № РД-14-151/16.08.2012 г. на изпълнителния Д. на А. за У. Е. Р., съгласно т. 1 от която се съкращава длъжността главен експерт Национални планове и доклади в дирекция „Възобновяеми източници на енергия”, а съгласно т. 2 се разкрива една длъжност младши експерт гаранции и контрол в дирекция „Възобновяеми източници на енергия”. Като доказателства по спора са представени също така длъжностно разписание на А. за У. Е. Р. в сила от 15.08.2012 г. (преди прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателя), видно, от което дирекция „Възобновяеми източници на енергия” се състои от 13 щатни бройки - 1 щатна бройка за длъжността Д., 1 щатна бройка за длъжността главен експерт, 1 щатна бройка за длъжността главен експерт електро, 1 щатна бройка за длъжността главен експерт биогорива, 1 щатна бройка за длъжността старши експерт гаранции и контрол, 2 щатни бройки за длъжността главен експерт, 1 щатна бройка за длъжността главен експерт национални планове и доклади, 1 щатна бройка за длъжността главен експерт краткосрочни програми, 1 щатна бройка за длъжността младши експерт национални планове и доклади, 1 щатна бройка за длъжността старши експерт дългосрочни програми, 1 щатна бройка за длъжността младши експерт потенциал и 1 щатна бройка за длъжността младши експерт. Представено е като доказателство по спора също така длъжностно разписание на А. за У. Е. Р. от 20.08.2012 г. (посочено и като основание за прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателя), видно, от което дирекция „Възобновяеми източници на енергия” се състои от 13 щатни бройки - 1 щатна бройка за длъжността Д., 1 щатна бройка за длъжността главен експерт, 1 щатна бройка за длъжността главен експерт електро, 1 щатна бройка за длъжността главен експерт биогорива, 1 щатна бройка за длъжността старши експерт гаранции и контрол, 2 щатни бройки за длъжността главен експерт, 1 щатна бройка за длъжността младши експерт гаранции и контрол, 1 щатна бройка за длъжността главен експерт краткосрочни програми, 1 щатна бройка за длъжността младши експерт национални планове и доклади, 1 щатна бройка за длъжността старши експерт дългосрочни програми, 1 щатна бройка за длъжността младши експерт потенциал и 1 щатна бройка за длъжността младши експерт.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, подадена е от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима.

По същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Служебното правоотношение на С. А. С. за заеманата от нея длъжност главен експерт „Национални планове и доклади” в дирекция „Възобновяеми източници на енергия” в А. за У. Е. Р. е прекратено на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за държавния служител. Съгласно чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за държавния служител органът по назначаването може да прекрати служебното правоотношение с едномесечно предизвестие при съкращаване на длъжността. Основният спор между страните, и това, което следва да изследва и настоящата инстанция е обстоятелството дали е налице реално съкращаване на длъжността, заемана от жалбоподателя. Видно от представените и приети като доказателства по спора длъжностни разписания на ИАНМСП, действително числеността на персонала на А. е 70 бройки преди прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателя, като към момента на прекратяване на същото числеността на персонала на А. също така е 70 бройки. Това, обаче не е обстоятелство, което е относимо и от значение за настоящия спор и от значение за отговора на въпроса дали е налице реално съкращаване на длъжността с оглед на факта, че реалното съкращаване на съответната длъжност се преценява не отнесено към всички служители в администрацията на А. за У. Е. Р., а отнесено и съотносимо към длъжността, която е изпълнявал държавният служител в съответната дирекция, отдел, сектор, и към функциите на длъжността, която същата е заемала. Във всички случаи, обаче не може да се отрече правомощието на административния орган относно начина на организация на администрацията на ръководената от него агенция и с оглед на това, че на него е възложено ръководството на А. и изпълнението на определени функции, за постигането на които същият има безусловното право да организира по такъв начин работата на администрацията, включително и нейното реструктуриране за постигането на възложените му функции. В тази връзка е и изготвената от главния секретар на А. докладна записка до изпълнителния Д. на А. за У. Е. Р., в която се посочва, че в дирекция „Възобновяеми източници на енергия” са налице 4 длъжности, чиято дейност е свързана със съдействие при изготвяне на национални и общински планове, програми и доклади при изпълнението им в областта на енергията от възобновяеми източници. В същата докладна записка е посочено, че предвид не особено големия обем на работа, свързана с посочената проблематика не е необходимо наличието на толкова голям брой експерти. От посочените 4 длъжности две са свързани с изготвянето на национални планове и програми – главен експерт „Национални планове и доклади” и младши експерт национални планове и доклади. В тази връзка е направено предложението, че за качественото изпълнение на задълженията е достатъчно съществуването на длъжност младши експерт национални планове и доклади. В посочената докладна записка също така е обоснована необходимостта от увеличаване на броя на служителите, отговорни за издаването и прехвърлянето на гаранции. В процесния случай, видно и от представените по делото доказателства

изпълнителният Д. на А. е направил преценката, че постигането на функциите на А. ще се извърши включително и чрез реструктуриране на администрацията ѝ, което включва и намаляване на броя на заетите служители в някои от дирекциите, отделите или секторите и увеличаване на броя на служителите в други дирекции, отдели или сектори, както и преценката на обстоятелството служители от какво длъжностно ниво са необходими за изпълнението на определени функции. Така със заповед № РД-14-151/16.08.2012 г. на изпълнителния Д. на А. за У. Е. Р. се съкращава длъжността главен експерт Национални планове и доклади в дирекция „Възобновяеми източници на енергия”, а съгласно т. 2 от заповедта се разкрива една длъжност младши експерт гаранции и контрол в дирекция „Възобновяеми източници на енергия”. В резултат на тази заповед е утвърдено и новото длъжностно разписание на А. за У. Е. Р. в сила от 20.08.2012 г., видно, от което не съществува длъжността главен експерт национални планове и доклади, като вместо тази длъжност съществува длъжността младши експерт гаранции и контрол. Следователно, в процесния случай е налице съкращаване на длъжността като система от функции и задължения главен експерт национални планове и доклади и това съкращаване е налице към момента на издаване на оспорваната в производството пред настоящата инстанция заповед. Длъжност в администрацията съгласно легалната дефиниция, съдържаща се в чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на Единния класификатор на длъжностите в администрацията е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително по правоотношение, възникнало на основание на Закона за Министерството на вътрешните работи, на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република Б, на Закона за изпълнение на наказанията или на Закона за дипломатическата служба, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. Обстоятелството, дали функциите, присъщи на длъжността на Снежава А. С. съществуват и продължават да се осъществяват от лица, заемащи друга длъжност не означава, че не е налице съкращаването на длъжността. Дори длъжността да е продължила да съществува като нормативно определена позиция и система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика, то е съкратена единствената бройка, определена да изпълнява длъжността. Следователно заповедта е издадена в съответствие с материалноправната разпоредба на чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за държавния служител. Действително, от събраните по делото доказателства се установява, че в посочената дирекция е съкратена длъжността главен експерт национални планове и доклади, като е разкрита нова длъжност младши експерт гаранции и контрол. Така осъществилото се обстоятелство не може да се определи като промяна на наименованието на длъжността, каквито оплаквания се съдържат в жалбата и са посочени в проведените съдебни заседания от страна на

жалбоподателя. В процесния случай двете длъжности са от различно длъжностно ниво – за длъжността младши експерт длъжностното ниво е Б7, докато за длъжността главен експерт длъжностното ниво е Б6. В тази връзка и съгласно чл. 6, ал. 3, т. 2 от Наредбата за прилагане на Единния класификатор на длъжностите в администрацията (редакция към момента на издаване на обжалваната заповед) длъжността "главен експерт" е свързана с разработването на експертни анализи и изготвянето на становища по важни проблеми от дейността на администрацията и отговори на запитвания на физически и юридически лица, с изготвянето на експертни мнения във връзка с осъществяване правомощията на ръководителя на администрацията и подобряване на административното обслужване; главният експерт носи пряка отговорност във връзка с прилагането на нормативните актове и предлаганите от него решения, докато длъжността младши експерт съобразно чл. 6, ал. 3, т. 4 от Наредбата за прилагане на Единния класификатор на длъжностите в администрацията е свързана с подкрепа на дейността на по-високите длъжностни нива чрез събиране и систематизиране на информация, с обработка на бази данни, с проучване и обобщаване на различни практики, проблеми и алтернативни решения във връзка с дейността на администрацията; младшите експерти могат да осъществяват дейности по административното обслужване. Предвид това обстоятелство и доколкото не е налице еднакво длъжностно ниво, то е неоснователно оплакването, че не е налице съкращаване на длъжността, а е налице промяна в наименованието на длъжността. Следва да се отчете и обстоятелството, че съобразно представените като доказателство по спора длъжностни характеристики за двете длъжности са характерни различни основни функции и задължения. Основната цел на длъжността главен експерт национални планове и доклади е да осигурява експертно разработване и изпълнение на националните планове за действие за енергия от възобновяеми източници, докато основната цел на длъжността младши експерт гаранции и контрол е да подпомага дейностите по провеждане на държавната политика за насърчаване на производството и потреблението на електрическа енергия, топлинна енергия и енергия за охлаждане на възобновяеми източници, производството и потреблението на газ от възобновяеми източници, както и производството и потреблението на биогорива и енергия от възобновяеми източници в транспорта. Различни са и областите на дейност на двете длъжности. Като област на дейност за длъжността главен експерт национални планове и доклади са посочени националните планове за действие за енергия от възобновяеми източници, областни, общински и ведомствени планове и програми за енергия от възобновяеми източници, разработване на проекти на нормативни актове в областта на енергия от възобновяеми източници. Като области на дейност за длъжността младши експерт гаранции и контрол са посочени взаимодействие с производители и търговци на електрическа енергия, топлинна енергия и енергия за охлаждане, произведена от възобновяеми източници, с органите на държавната власт и компетентни органи от други

държави – членове на Европейския съюз, подпомагане на дейностите по издаване, прехвърляне, отмяна и признаване на гаранции за произход на електрическа енергия, топлинна енергия и енергия за охлаждане от възобновяеми източници.

В тази връзка и оплакванията, съдържащи се в жалбата за абсолютна идентичност на функциите на съответните длъжности при наличие само на промяна на наименованията на отделни функции не се доказаха. При реално извършване на структурни промени въпрос за преценка по целесъобразност на органа по назначаването, неподлежаща на съдебен контрол, е кои лица и на кои длъжности съобразно новосъздадената структура да бъдат съкратени. След като по несъмнен начин по делото е установено, че спрямо жалбоподателя е осъществен фактическият състав на чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за държавния служител, то оспорената заповед е съответна и на целта на закона. Следователно е налице реално съкращаване на заеманата от жалбоподателя длъжност, което предпоставя и правото на органа да прекрати служебното правоотношение.

Видно от представените и приети като доказателства по спора длъжностни разписания, същите са утвърдени от изпълнителния Д. ИАНМСП, съдържат общ брой на служителите в общата администрация и специализираната администрация, подписани са от началника на отдел „Човешки ресурси” и от главния счетоводител на администрацията. Длъжностното разписание е изготвено съобразно приложение № 1 към чл. 11, ал. 1 от Наредбата за прилагане на Единния класификатор на длъжностите в администрацията (редакция към момента на изготвяне на длъжностното разписание). Посочената наредба не съдържа допълнителни изисквания при изготвянето на длъжностните разписания освен посочените, а именно длъжностното разписание да бъде утвърдено от ръководителя на съответната администрация, да съдържа дата на влизането му в сила, да посочва числеността на общата и специализираната администрация, да бъде подписано от началника на отдел „Човешки ресурси” и от главния счетоводител в съответната администрация. Същото представлява вътрешнослужебен акт на администрацията със специално предназначение и не съществуват изисквания същото да бъде завеждано под определен номер или пък в определен регистър. Съгласно чл. 11, ал. 1 от Наредбата за прилагане на Единния класификатор на длъжностите в администрацията ръководителят на администрацията утвърждава длъжностно разписание по образец съгласно приложение № 1, като съгласно ал. 2 в длъжностното разписание се определят конкретните длъжности, които ще се използват в администрацията, при спазване на Единния класификатор на длъжностите в администрацията, разпоредбите на наредбата и специфичните изисквания, определени с нормативен акт.

Оспореният административен акт е издаден и от компетентен орган – изпълнителният Д. на А. за У. Е. Р.. Съгласно чл. 36, ал. 1, т. 37 от Устройствения правилник на А. за У. Е. Р. изпълнителният Д. назначава и

освобождава държавните служители в А..

Актът за прекратяване на служебното правоотношение отговаря на изискванията на чл. 108, ал. 1, изр. 1 от Закона за държавния служител – съдържа правното основание за прекратяване на служебното правоотношение, дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба.

Следователно, при издаването на акта за прекратяване на служебното правоотношение не са били допуснати нарушения на административно производствените правила, актът съдържа мотиви - в обстоятелствената му част има позоваване на правнорелевантните факти, а удостоверяващите ги доказателства са приложени към административната преписка, издаден е от компетентен орган. Изложените фактически предпоставки за извършената преценка и цитираното правно основание, позволяват да се извърши контрол за законосъобразност на волеизявлението на административния орган. По изложените съображения оспореният административен акт е законосъобразен, поради което жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на С. А. С. срещу заповед № СПО-186/17.08.2012 г. на изпълнителния Д. на А. за У. Е. Р., с която на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за държавния служител е прекратено служебното правоотношение на С. А. С. за заеманата от нея длъжност главен експерт „Национални планове и доклади” в дирекция „Възобновяеми източници на енергия” в А. за У. Е. Р., като неоснователно.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд, с връчване на преписи за страните по чл. 138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ